

maa gaa ud af Verden. Saaledes som den høitærede Minister oplyste, er det oprindelige Bøh af omtrent 6 Millioner medbragt til omtrent $2\frac{1}{2}$ Million. Det er altsaa mere end Halvdelen, der er afbetalt, og vel at mærke, denne Afbetaling, denne Inddragning har fundet Sted i Løbet af en forholdsvis kort Narække. Jeg kan i dette Øieblik ikke nøiagtig nævne Narstallet, men jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at det er omtrent 5—6 Nar. Naar man saaledes har arbejdet paa at indbrage disse Obligationer, er det Noget, som er flet i Følge Overenskomst mellem det høitærede Finansministerium og Bestyrelsen af Kreditkassen, og det er denne sidste, som ønsker, at disse garanterede Obligationer efterhaanden forsvinde. Kreditkassens Bestyrelse har i Løbet af disse 5—6 Nar ved enhver som helst Leilighed søgt at komme i Besiddelse af disse garanterede Obligationer og faae dem ombyttede med ikke-garanterede Obligationer. Naar det sker, sendes den garanterede Obligation, det enkelte, bestemte Exemplar, ind til Finansministeriet, hvor den da bliver tilintetgjort. Naar det iøvrigt har kunnet lykkes i Løbet af denne korte Tid at faae $3\frac{1}{2}$ Mill. garanterede Obligationer ombyttede med $3\frac{1}{2}$ Mill. ugaranterede Obligationer, er det ganske vist maaste for en Del bleven lettet derved, at man har, som den høitærede Finansminister udtrykte sig, lokket Gierne af de garanterede Obligationer derved, at man har aabnet Udgang for de ikke-garanterede Obligationer til at deltage i en Lodtrækning, hvorved Obligationer, der oprindeligt lode paa 4 pCt., ere blevne udtrukne til fremtidig at lode paa $4\frac{1}{2}$ pCt., medens derimod de garanterede Obligationer vare udelukkede fra at deltage i en saadan Lodtrækning. Men Hovedgrunden til, at det er lykkedes, er dog naturligvis en anden, den nemlig, at der i Virkeligheden paa Børsen ikke har været gjort Forskjel mellem de garanterede og de ikke-garanterede Obligationer. I Mand's Munde, ja saalænge Kreditkassen overhovedet har havt begge Arter af Obligationer, har Kursen paa de garanterede og ugaranterede Obligationer stadig været den samme. Det er et Vidnesbyrd om den Tillid, som der altsaa i Følgende har hersket til Kreditkassens Obligationer. Hvis det ikke forholdt sig saaledes, hvis der var en Kursforskel mellem de garanterede og ugaranterede Obligationer, vilde selvfølgelig Gierne af de garanterede Obligationer ikke lade sig lokke til Ombytning med de ikke-garanterede af Hensyn til den jo ikke meget store Udbytte til ved Lodtrækning at faae dem ombyttede med $4\frac{1}{2}$ pCt.

Obligationer i Stedet for 4 pCt. Men Hovedgrunden er den, som sagt, at paa Børsen har Kursen ikke været forskjellig, og naar Kursen ikke har været forskjellig, har det naturligvis sin Grund deri, som den høitærede Finansminister nærmere udtalte, at Statens Garanti effektivt, saa at sige, ikke har nogen som helst Betydning, idet der til Dækning af de Forpligtelser, der paahvile Kreditkassen, findes en Reserverfond, som efter vore Forhold maa siges at være overordentlig stor, idet den er over 2 Mill. Kr. i let realiserbare Aktiver, medens det først er i det sidste Nar, at hele Obligationsmassen, som er i Cirkulation, er naaet op over 30 Mill. Det er altsaa en forholdsvis meget stor Reserverfond, og bag efter denne Reserverfond staar den Sikkerhed, der er til Stede i Pantene. Jeg skal dertil endelig føie den Oplysning, at der — her tør jeg ikke sige i Mand's Munde, men jeg kan sige: saa længe, jeg husker tilbage i Tiden, og navnlig saa længe jeg har havt at bestille med Kreditkassen, hvilket er 13 Nar — ikke nogen sinde er lidt et Tab paa noget af Kreditkassens Panten. Der vil altsaa, hvis det Arrangement, som har været paa Dntale mellem Finansministeriet og Kreditkassen, og som foreligger til Villigelse af Folkethinget, bliver godkendt, ikke ske nogen som helst Forandring, hvad Statskassens Garanti angaar. Der er al mulig Udbytte til, at denne Garanti efterhaanden vil forsvinde mere og mere, ligesom jeg tror, man kan berolige sig med, at den i Virkeligheden ikke har nogen som helst Betydning.

Ordføreren (Holstein): Den høitærede Indenrigsminister rettede en Opfordring til mig om at tage mit Vædringsforslag til § 19 tilbage samt anbefale Vedtagelsen af det af Ministeren stillede Vædringsforslag, idet han udtalte, at det var hans fulde Overbevisning, at Lovforslaget om Sikkeriet vilde blive uforandret vedtaget i Landsthinget. Jeg skal da sige, at jeg efter at have konfereret med mine Meningsfæller, i Tillid til denne ministerielle Erklæring om, at Lovforslaget vil blive uforandret vedtaget af Landsthinget, og i Tillid til den høitærede Ministers Kundskab om Forholdene i Landsthinget og i Overensstemmelse med vor Opfattelse, som kun har tillagt den hele Udbytte rent formel Betydning — tager det af mig stillede Vædringsforslag tilbage og anbefaler Thinget at stemme for det af Ministeren stillede Forslag om Forlængelse af „Hauts“ Togt.